

TAMPEREEN KAUPUNKI
Ympäristö- ja rakennusjaosto

Frenckellinaukio 2B, PL 487
33101 Tampere

MAA-AINESLUPAPÄÄTÖS
Dnro: TRE:5153/10.00.03/2016
9481/10.00.03/2011

Päätös on annettu julkipanon
jälkeen.

Päätöksen antopäivä 10.12.2018

ASIA

Maa-aineslain (555/1981) 4 §:n mukainen lupahakemus maa-aineksen (kalliokivi) ottamiseen. Kyseessä on olemassa oleva toiminta.

LUVAN HAKIJA

Pirkanmaan ELY-keskus, liikenne- ja infrastruktuuri vastuualue
PL 297
33101 Tampere
y-tunnus: 2296962-1
yhteysthenkilö: Jouko Sivula, puh. 040 744 7857

OTTAMISALUE

Tila: Teiskolan kallioalue (1:1)
Kylä: Teiskola (896)
Kaupunki: Tampere (837)
Maakunta: Pirkanmaa
Kiinteistötunnus: 837-896-1-1

MAANOMISTAJA

Liitännäisalueen hallinnointi Suomen valtio / Liikennevirasto

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Maa-aineslaki 4 § 1 momentti

HAKEMUKSEN VIREILLETULO

Hakemus on jätetty ympäristö- ja rakennusjaostolle 1.12.2011. Hakemusta on käsitelty Tampereen kaupungin rakennusvalvonnassa diaarinumerolla 9481/10.00.03/2011. Maa-aineslain mukaiset asiat siirtyivät lainsäädännön muutosten myötä 1.7.2016 Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluyksikköön, jossa hakemuksen käsittelyä on jatkettu diaarinumerolla 5153/10.00.03/2016.

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT

Hakijalla on ollut samalla alueella aikaisempi maa-aineslupa (Dno: KKA/5857/2000) kalliokiven ottoon, jonka voimassaolo on päättynyt 21.11.2010. Toiminnalle on haettu ympäristölupaa kalliokiven louhintaan ja murskaukseen (Dno: TRE: 3996/11.01.02/2015).

Liitännäisalue on muodostettu 13.8.1990 Tiehallituksen päätöksellä nro Ssh-884. Suunnitelman tiepäätös on tehty 13.8.1990 nro:lla Ssh-885.

OTTAMISALUEEN YMPÄRISTÖ JA KAAVOITUSTILANNE

Sijainti ja tieyhteys

Ottamisalue sijaitsee Tampereen kaupungin Teiskolan ja Koveron kylässä. Alue on tiloista Teiskola (1:63) ja Katajisto (1:143) erotettu pysyvä liitännäisalue. Alueelle kuljetaan maantieltä 338, Aitovuori–Jäminkipohja, erkanevaa yksityistietä pitkin.

Alue sijaitsee koillis-lounaissuuntaisen kallioselännejakson keskivaiheilla. Ympäristö on metsätaloustaloudessa olevaa suota ja kalliota. Alueen eteläpuolisen suon pinnan taso on noin +115. Ottamisalueen korkein kohta on noin +146 ja alin kohta +118.

Lähimmät häiriintyvät kohteet

Lähin asuinrakennus alueen reunalta etelään on noin 500 metrin etäisyydellä. Ottamisalueelta maantielle 338 on matkaa noin 200 metriä.

Kaavoitustilanne

Pirkanmaan maakuntakaavassa 2040 alueelle ei ole osoitettu merkintöjä. Tampereen kaupunginvaltuuston 14.9.1983 hyväksymän Aitolahti-Teisko yleiskaavan raja kulkee ottamisalueen eteläosassa. Eteläosa on merkitty yleiskaavassa maa- ja metsätaloustaloudelliseksi alueeksi (M). Alueella ei ole asemakaavaa.

Pohjavesi ja pintavedet

Pohjavesiputki on asennettu alueelle tulevan tien viereen ja putken vesipintaa on seurattu säännöllisesti ainakin vuodesta 2005. Vesipinta putkessa on ollut sama kuin viereisen ojan vesipinta vaihdellen tasojen +118,20 ja +119,50 välillä.

Alueen pintavedet valuvat pääosin etelän suuntaan kohti suota, jonka laskuoja johtaa Teiskon Kirkkojärveen. Osa vesistä päättyy Kirkkojärveen alueen länsipuolella kulkevan laskuojan kautta.

Luontoselvitys

Teiskolan kallioalueesta ja sen lähiluonnosta on laadittu luontoselvitys vuonna 2017 (Ramboll, 8/2017, Pirkanmaan ELY-keskus, Teiskolan kallioalueen luontoselvitys). Selvitysalue on kasvillisuuden yleisilmeeltä rehevää. Metsät ovat pää-

osin metsätaloustaloudessa olevia tuoreen kankaan mustikkatyypin metsiä, myös lehtomaisen kankaan ja lehtojen metsiä esiintyy. Keskiosassa on kalliometsää.

Selvitysalueelta ei ole tiedossa uhanalaisia tai luonnonsuojelulailla rauhoitettuja kasvilajeja. Alueelta ei myöskään havaittu luonnonsuojelulain 49 §:n mukaisia suojeltuja luontotyyppiejä. Alueen kaakkoisosassa on lehtoalue. Lehdot on luokiteltu Suomessa uhanalaisiksi luontotyypeiksi. Lehtotyypit eivät kuitenkaan muodosta selkää yhtenäistä aluetta, vaan metsätyyppi vaihtelee tuoreen kankaan mustikkatyypin, lehtomaisen kankaan oravanmarja-mustikkatyypin ja lehtotyyppien välillä. Selvitysalueen eteläpuolella on pienialainen ruohoinen saraneva; saranevat on luokiteltu Etelä-Suomessa vaarantuneiksi luontotyypeiksi. Tuoreen ja lehtomaisten kankaiden ja lehtolaikkujen muodostama kokonaisuus selvitysalueen kaakkoisosassa arvioidaan paikallisesti arvokkaaksi kokonaisuudeksi, samoin myös em. saraneva.

Kolme ottoalueen ulkopuolista uomaa tarkistettiin niiden luonnontilaisuuden arvioimiseksi. Ottoalueesta lounaaseen olevan ojitetun suoalueen uomat olivat kaivettuja eikä niitä arvioitu luonnontilaisiksi tai sen kaltaisiksi. Ojat olivat kasvamassa umpeen. Ottoalueesta kaakkoon sijaitseva uoma oli pohjoisosastaan kaivettu, mutta muuttuu etelämpänä paikoin luonnontilaiseksi tai sen kaltaiseksi. Etelämpänä oli havaittavissa painanne, joka oli tarkastushetkellä kuiva, mutta jossa voi arvioida virtaavaan säännöllisesti vettä. Norojen luonnontilaiset osat voidaan tulkita vesilain 11 §:n mukaisiksi noroiksi. Koillisen suunnan uoma on kaivettu; selvitysalueen ulkopuolella uoma on lähes umpeenkasvanut ja vähävetinen. Selvitysalueen sisäpuolella uomassa on vettä, eteläosastaan se on luonnontilaisempi, mutta koska se on kaivettu, sen ei arvioida olevan vesilain mukainen noro.

Liito-oravan esiintymisestä selvitysalueella ei ole aiempia tietoja, eikä merkkejä sen esiintymisestä havaittu myöskään 11.4.2017 maastokäynnillä. Alueelta ei havaittu lajille erityisen soveltuvaa elinympäristöä.

Selvitysalueen eteläpuolelta on aiemmin tehty liito-oravahavainto ja maastokäynnin havaintojen perusteella alueella on liito-oravan asuttama reviiri. Liito-orava pystyy hyödyntämään kulkureitteinään alueen ympäristön metsäisiä alueita.

LOUHINTATOIMINTA

Ottamismäärä ja -aika

Alue on pääosin avokalliota, josta on louhittu noin 20 vuoden ajan. Viimeisin louhinta oli vuonna 2010. Alueen kymmenen vuoden maa-ainesottolupa umpeutui 21.11.2010. Nyt haetaan aikaisemman luvan mukaista jatkoa kymmeneksi vuodeksi. Alueen nykytila on kartoitettu vuonna 2011.

Kalliomäki louhitaan kokonaan pois. Alueelta saatavan kiviaineksen kokonaismäärä on noin 365 000 m³tr. Louhinta tehdään vaiheittain siten, että ottoalue laajenee ensin pohjoiseen kaivualueen rajaan asti (vaihe 1), ja sen jälkeen etelään (vaihe 2). 1. vaiheen ottomäärä on noin 215 000 m³tr ja 2. vaiheen noin 150 000 m³tr. Vaiheittaisessa louhinnassa 2. vaiheessa louhittava alue toimii äänieristeenä Teiskon kirkon suuntaan ensimmäistä vaihetta louhittaessa. Alue louhitaan siten, että ottoalueen pohja laskee loivasti etelään.

Pohjoisessa kaivualueen luiska muotoillaan. Etelässä ottoalueen pohjan taso on korkeudella +118. Alueen pinta-ala 8,72 hehtaaria, josta ottamisaluetta on 5,2 hehtaaria.

Suojaetäisyydet ottamisalueelta naapuritiloihin ovat 10–20 metriä. Suoja-alue pidetään luonnontilaisena. Vaiheen 1 ottamisalueen raja merkitään maastoon puupaaluin ennen ottotoiminnan aloittamista ja ottamisalueen loppuraja ennen kuin siirrytään vaiheeseen 2.

Alueella tulee olemaan kaivuu- ja kuormauskalustoa murskauksen aikana ja kalusto viedään murskauksen loputtua pois. Murskattu kiviaines välivarastoidaan alueelle.

Kaivutoiminnan aikaiset jyrkät luiskat suojataan aidalla ja väliaikaisesti lippusiimalla. Jyrkät luiskat voidaan suojata yläosastaan myös louhoksella, kuten tällä hetkellä on tehty. Louhos estää kulkeutumisen vahingossa jyrkänteen yläosaan.

Kaivannaisjätteet

Toiminnassa syntyvät kaivannaisjätteet varastoidaan alueen reunoille. Kaivannaisjätettä hyödynnetään tarvittaessa meluvalleina ja toiminnan päättyessä maisemointiin.

Pintavesien johtaminen

Nykyisin alueen pintavedet johtuvat Kirkkojärveen ja Kaletonjärveen kolmea pääreittiä pitkin. Tulevaisuudessa vedet johtuvat samoihin suuntiin, mutta valuma-alueiden koko ja louhinta-alueen vesien johtuminen näille alueille muuttuu jonkin verran. Alueen hydrologiasta ja vesien käsittelystä on esitetty hakemuksen täydennyksenä selvitys (Ramboll Finland Oy, Teiskolan maa-aineksen ottoalue, hu-leviesien hallintasuunnitelma, joulukuu 2015).

Valuma- alue	Valuma-alueen kokonaispinta-ala		Muutos valuma- alueen alassa, %	Louhinta- alueen ala loppu- tilanteessa, ha	Louhinta-alueen osuus koko- naisalasta lop- putilanteessa, %	Louhinta- alueella muodostuva valunta, m ³ /v
	Nyt	Lopputilanteessa				
A	183	181	-1	2,2	1	7 200
B	109	107	-2	0,7	1	2 300
C	36	40	+11	6,0	15	19 500

Vuositasolla valuntaa muodostuu alueella yhteensä 29 000 m³ (vuosisadanta 650 mm, arviolta 50 % sadannasta muodostaa valuntaa). Valuma-alueilla A ja B muutokset jäävät niin vähäisiksi, että niillä ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta alueiden hydrologiaan. Terälahdentien rumpujen kapasiteetin kannalta muutokset ovat positiivisia eli virtaamakuormitus vähenee.

Valuma-alueella C valuma-alueen ala kasvaa ja lopputilanteessa suurin osa louhinta-alueesta sijoittuu tälle valuma-alueelle, mikä kasvattaa kokonaisvirtaamia jonkin verran. Alue C ei kuitenkaan ole erityisen herkkä kasvaville virtaamille, koska louhinta-alueen vedet purkautuvat suolle, joka tehokkaasti puskuroida virtaamia.

Virtausreitin toimivuus tarkastettiin maastossa suoalueelle saakka, ja kartta- ja ilmakuvatarkastelun perusteella suoalueelta lähtevässä uomassa ensimmäinen rumpu on aivan alueen alaosassa lähellä purkupistettä. Louhinta-alueen ja rummun väliin jäävä suoalue ja yli kilometrin mittainen avouomaosuus tasaavat virtaamia, eikä rummulla arvioida virtaamien havaittavasti kasvavan jatkossakaan.

Suoaluetta edeltävien uomien kulumisen ehkäisemiseksi alueen C suuntaan johdettaville hulevesille on kuitenkin syytä järjestää virtaamaviivytys kunnes maa-aineksen otto loppuu ja alue maisemoidaan.

Louhinta-alueella muodostuvat hulevedet johdetaan painovoimaisesti pumppausaltaalle, josta ne altaan täytyessä pumpataan imeytysalueelle. Pumpun tarvitsema sähkö tuotetaan kohteessa aggregaatilla, koska kiinteistöllä ei ole sähköliittymää. Tästä syystä hulevedet esitetään pumpattavaksi aluksi alueella nykyisin olevista lammikoista, joita tarvittaessa voidaan laajentaa tarvittavan pumppaustheyden harventamiseksi. Samasta syystä pumppausta ei voida järjestää jatkuvana vaan lammikot tyhjennetään tarpeen mukaan, kun vesi alkaa nousta työalueen maanpinnan tasoon. Tähän saakka alueella hulevesien muodostuminen on ollut vähäistä. Sateisena päivänä tehdyllä maastokäynnillä alueella havaittiin vähäistä lätäköitymistä maanpinnan liettyneillä alueilla, muuten vesi imeytyi maaperään myös louhinta-alueella. Tässä vaiheessa arvioidaan riittävän, että pumppaustarvetta tarkkaillaan alueella pohjaveden havaintokäytien yhteydessä. Louhintatyön aikana pumppausta voidaan tarkkailla joka työpäivä.

Jatkossa louhintatyön edetessä lammikot korvataan uusilla pumppausaltailla. Samalla louhitun alueen kasvaessa voi olla tarpeen laajentaa altaiden varastotilavuutta, jotta pumppauskertoja ei tule kohtuuttoman usein. Vaihtoehtoisesti pumppausaltaille on mahdollista asentaa akkukäyttöinen gsm-hälytyksellä varustettu vedenkorkeusanturi tai vastaava automaattinen vedenpinnan mittalaite. Tässä vaiheessa on mahdotonta määritellä, miten paljon vettä kertyy, koska paikallisen kallioperän rikkonaisuus vaikuttaa siihen merkittävästi ja louhinta-alueilla on suuria eroja vesien kertymisen suhteen. Tästä syystä esitetään, että pumppausaltaiden mitoitus ja loppuvaiheen vesien johtamisen tarkempi suunnittelu toteutetaan myöhemmin, kun nähdään miten voimakasta veden kertyminen Teiskolassa on.

Louhosalueiden hulevesissä esiintyy tyypillisesti kiintoainetta (kivipöly) ja tyypeä (räjähdysainneiden jäämät). Imeytysalueella poistuu kiintoainetta hulevesistä ympäri vuoden, kun vesi hitaasti suotautuu maakerrosten läpi. Liukoinen tyyppi poistuu biologisen toiminnan kautta, jolloin typen pidäytyminen on voimakkainta kesäkuukausina. Tyyppi pidättyy sekä maaperän mikrobiston että alueen kasvillisuuden käyttöön.

Imeytysrakenne toteutetaan nykyistä kasvillisuutta säästämällä rakentamalla nykyiseen lepikkoa kasvavaan painanteeseen matala maapenger. Penkereen painanteen puoleinen luiska toteutetaan hyvin läpäisevästä maa-aineksesta ja penkereen sisälle asennetaan salaoja. Penkereen ulkoluiska toteutetaan heikosti läpäisevästä aineksesta, esim. moreenista. Luiskien sitomiseksi ja suodatinmateriaalin läpäisevyyden ylläpitämiseksi luiskiin suositellaan istutettavaksi pajua esim. palkan päältä saatavista oksapistokkaista. Luiskiin tulee lisäksi kylvää suojaheinä.

TOIMENPITEET YMPÄRISTÖHAITTOJEN VÄHENTÄMISEKSI

Toiminnasta aiheutuva melu ja värinä

Toiminta-alueella syntyy melua kallionporauksista, rikotuksesta sekä murskauksesta. Melua syntyy myös räjäytyksistä, kuormien purkamisesta, tuotteiden kuorimauksista, työkoneiden liikkumisesta ja kuljetuksista. Melua pyritään rajoittamaan mm. varastokasojen sijoittelulla ja koneiden teknisillä ratkaisilla.

Toiminnan aiheuttamaa melua on mallinnettu (Taratest Oy, Teiskolan kallioalue, Tampere, meluselvitys, 24.4.2015, työ 11050). Melumallinnuksessa on tarkasteltu toiminnan meluvaikutuksia ottoalueen ympäristössä ottotoiminnan edetessä kolmessa eri vaiheessa. Mallinnustilanteessa V1 on mallinnettu alue nykytilanteessa, jossa toiminnot sijaitsevat poraa lukuun ottamatta alueen nykyisellä pohjalla lähellä kallioleikkausta. Mallinnustilanteessa V2 on toiminta edennyt kohti kaakkoa vaiheen 2 rajalle. Tilanteessa V3 on tarkasteltu ottotoiminnan loppuvaihetta, jolloin koko kallioalue on louhittu ja alueella on toiminnassa enää kiviainesten käsittely- ja murskaustoiminnot.

Laskentamallin perusteella melutasot lähimpien asuinkiinteistöjen ja lomiasuntojen piha-alueilla alittavat valtioneuvoston päätöksen 993/1992 päiväme-luohjearvot 55 dB ja 45 dB. Meluntorjunnassa on selvityksen mukaan kuitenkin suositeltavaa huomioida, että toiminta sijoitetaan ottoalueella mahdollisimman alhaiselle tasolle ja lähelle kallioleikkausta ja varastokasoja, että kiviaineksia ja maa-aineksia sijoitetaan valleihin sellaisiin suuntiin, joissa on mahdollisesti häiriintyviä kohteita ja että toiminnan loppuvaiheessa alueen eteläreunalla pidetään vähintään 4 metriä korkeaa maavallia. Toiminnassa tulee huomioida kiviainestuo-tannon parhaat käyttökelpoiset tekniikat ja kiinnittää huomiota oikeanlaiseen ja kunnossa olevaan kalustoon.

Päästöt ilmaan

Ilmaan arvioidaan joutuvan lähinnä agrikaatin ja ajoneuvojen pakokaasupäästöjä ja jonkin verran pölyä. Toiminnan päästöt ilmaan on esitetty taulukossa 1.

Taulukko 1. Toiminnan päästöt ilmaan.

	Päästö, t/a
Hiukkaset (sis. pöly)	0,3
Typen oksidit (NO _x)	2
Rikkidioksidi (SO ₂)	0,011
Hiilidioksidi (CO ₂)	120

Toiminnasta aiheutuvan raskaan liikenteen käyntejä 10–80 käyntiä vuorokaudessa. Alueelle johtavan tien pölyämistä hillitään tarvittaessa kastelulla. Alueen sisäinen liikenne on vähäistä, mutta pölyntorjunta hoidetaan tarvittaessa kastelulla. Pölyämistä pyritään rajoittamaan käyttämällä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja koneiden teknisiä ratkaisuja, kuten kuljetushihnojen koteloiteja.

Päästöt maaperään ja pohjaveteen

Alue ei sijaitse pohjavesialueella, eikä toiminnalla katsota olevan vaikutusta pohjavesiin. Tulotien varteen on asennettu pohjavesiputki. Pohjaveden pinta on vaihdellut tasojen +118,2 ja +119,5 välillä.

Poikkeuksellisissa tilanteissa maaperään voi joutua öljyä tai muuta toiminnassa käytettävää kemikaalia. Poikkeuksellisiin tilanteisiin on varauduttu imeytysaineella ja sammuttimilla. Työntekijöillä on asianmukaiset suojavarusteet ja heille järjestetään säännöllisesti työturvakoulutusta. Työkoneita tarkkaillaan toiminnan aikana ja huoleltaan säännöllisesti. Öljysäiliöinä käytetään kaksipohjaisia öljysäiliöitä. Suojaustoimina tukitoiminta-alueelle tehdään keräävä alusrakenne, josta mahdollisia vuotoja voidaan kerätä talteen.

Vaikutukset vesistöön sekä vesien johtaminen ja käsittely

Ottoalueen lähellä ei ole vesistöjä, joten vaikutukset vesistöön ja sen käyttöön jäävät vähäisiksi.

Nykyisin alueen pintavedet johtuvat Kirkkojärveen ja Kaletonjärveen kolmea pääreittiä pitkin. Tulevaisuudessa vedet johtuvat samoihin suuntiin, mutta valuma-alueiden koko ja louhinta-alueen vesien johtuminen näille alueille muuttuu jonkin verran. Alueen hydrologiasta ja vesien käsittelystä on esitetty hakemuksen täydennyksenä selvitys (Ramboll Finland Oy, Teiskolan maa-aineksen ottoalue, huilavesien hallintasuunnitelma, joulukuu 2015).

Valuma- alue	Valuma-alueen kokonaispinta-ala		Muutos valuma- alueen alassa, %	Louhinta- alueen ala loppu- tilanteessa, ha	Louhinta-alueen osuus koko- naisalasta lop- putilanteessa, %	Louhinta- alueella muodostuva valunta, m ³ /v
	Nyt	Lopputilanteessa				
A	183	181	-1	2,2	1	7 200
B	109	107	-2	0,7	1	2 300
C	36	40	+11	6,0	15	19 500

Vuositasolla valuntaa muodostuu alueella yhteensä 29 000 m³ (vuosisadanta 650 mm, arviolta 50 % sadannasta muodostaa valuntaa). Valuma-alueilla A ja B muutokset jäävät niin vähäisiksi, että niillä ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta alueiden hydrologiaan. Terälahdentien rumpujen kapasiteetin kannalta muutokset ovat positiivisia eli virtaamakuormitus vähenee.

Valuma-alueella C valuma-alueen ala kasvaa ja lopputilanteessa suurin osa louhinta-alueesta sijoittuu tälle valuma-alueelle, mikä kasvattaa kokonaisvirtaamia jonkin verran. Alue C ei kuitenkaan ole erityisen herkkä kasvaville virtaamille, koska louhinta-alueen vedet purkautuvat suolle, joka tehokkaasti puskuroi virtaamia. Virtausreitin toimivuus tarkastettiin maastossa suoalueelle saakka, ja kartta- ja ilmakuvatarkastelun perusteella suoalueelta lähtevässä uomassa ensimmäinen rumpu on aivan alueen alaosassa lähellä purkupistettä. Louhinta-alueen ja rummun väliin jäävä suoalue ja yli kilometrin mittainen avouomaosuus tasaavat virtaamia, eikä rummulla arvioida virtaamien havaittavasti kasvavan jatkossakaan.

Suoaluetta edeltävien uomien kulumisen ehkäisemiseksi alueen C suuntaan johdettaville hulevesille on kuitenkin syytä järjestää virtaamaviivytys kunnes maa-aineksen otto loppuu ja alue maisemoidaan.

Louhinta-alueella muodostuvat hulevedet johdetaan painovoimaisesti pumppausaltaalle, josta ne altaan täyttyessä pumpataan imeytysalueelle. Pumpun tarvitsema sähkö tuotetaan kohteessa aggregaatilla, koska kiinteistöllä ei ole sähköliittymää. Tästä syystä hulevedet esitetään pumpattavaksi aluksi alueella nykyisin olevista lammikoista, joita tarvittaessa voidaan laajentaa tarvittavan pumppaustheyden harventamiseksi. Samasta syystä pumppausta ei voida järjestää jatkuvana vaan lammikot tyhjennetään tarpeen mukaan, kun vesi alkaa nousta työalueen maanpinnan tasoon. Tähän saakka alueella hulevesien muodostuminen on ollut vähäistä. Sateisena päivänä tehdyllä maastokäynnillä alueella havaittiin vähäistä lätäköitymistä maanpinnan liettyneillä alueilla, muuten vesi imeytyi maaperään myös louhinta-alueella. Tässä vaiheessa arvioidaan riittävän, että pumppaustarvetta tarkkaillaan alueella pohjaveden havaintokäytien yhteydessä. Louhintatyön aikana pumppausta voidaan tarkkailla joka työpäivä.

Jatkossa louhintatyön edetessä lammikot korvataan uusilla pumppausaltailla. Samalla louhitun alueen kasvaessa voi olla tarpeen laajentaa alaiden varastotilavuutta, jotta pumppauskertoja ei tule kohtuuttoman usein. Vaihtoehtoisesti pumppausaltaille on mahdollista asentaa akkukäyttöinen gsm-hälytyksellä varustettu vedenkorkeusanturi tai vastaava automaattinen vedenpinnan mittalaite. Tässä vaiheessa on mahdotonta määritellä, miten paljon vettä kertyy, koska paikallisen kallioperän rikkonaisuus vaikuttaa siihen merkittävästi ja louhinta-alueilla on suuria eroja vesien kertymisen suhteen. Tästä syystä esitetään, että pumppausalaiden mitoitus ja loppuvaiheen vesien johtamisen tarkempi suunnittelu toteutetaan myöhemmin, kun nähdään miten voimakasta veden kertyminen Teiskolassa on.

Louhosalueiden hulevesissä esiintyy tyypillisesti kiintoainetta (kivipöly) ja tyypeä (räjähdysaineiden jäämät). Imeytysalueella poistuu kiintoainetta hulevesistä ympäri vuoden, kun vesi hitaasti suotautuu maakerrosten läpi. Liukoinen tyyppi poistuu biologisen toiminnan kautta, jolloin typen pidättyminen on voimakkainta kesäkuukausina. Tyyppi pidättyy sekä maaperän mikrobiston että alueen kasvillisuuden käyttöön.

Imeytysrakenne toteutetaan nykyistä kasvillisuutta säästämällä rakentamalla nykyiseen lepikkoa kasvavaan painanteeseen matala maapenger. Penkereen painanteen puoleinen luiska toteutetaan hyvin läpäisevästä maa-aineksesta ja penkereen sisälle asennetaan salaoja. Penkereen ulkoluiska toteutetaan heikosti läpäisevästä aineksesta, esim. moreenista. Luiskien sitomiseksi ja suodatinmateriaalin läpäisevyyden ylläpitämiseksi luiskiin suositellaan istutettavaksi pajua esim. palkan päältä saatavista oksapistokkaista. Luiskiin tulee lisäksi kylvää suojaheinä.

Jätteet

Toiminnassa syntyy sekajätettä kuukaudessa noin 10–30 kg. Sekajäte kerätään ja kuljetetaan alueelta jätteiden keräykseen.

Kaivannaisjätesuunnitelma

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma on esitetty ympäristölupahakemuksessa, joka on päivätty 2.6.2015. Ottotoiminnassa syntyy 6 000 m³ pintamaata ja 36 500 m³ kiviä ja kivituhkaa. Pintamaat ja kivituhka varastoidaan toiminnan alkuvaiheessa alueen eteläreunaan suojarakenteeksi ja toiminnan edetessä alueen reunoille. Varastointikasojen pinta-ala on toiminnan alkuvaiheessa muutamia satoja neliömetrejä, mutta laajenee toiminnan jatkuessa, ollen loppuvaiheessa arviolta hehtaarin luokkaa. Varastointialue perustetaan olemassa olevalle murskepohjalle, jossa on varastoitu aikaisemmin mursketta. Toiminnan edetessä osa jätealueesta saattaa sijaita louhitulla kalliopohjalla. Kantoja ja hakkutähteitä syntyy 100 m³ ja ne kuljetetaan välittömästi haketettavaksi energiahäyötykseen.

Jälkihoito

Alue maisemoidaan hakemuksen liitteenä olevan suunnitelmakartan mukaisesti, jolloin kalliomäki häviää ja pohja laskee loivasti etelään ympäristön mukaisesti. Luiskia tulee vain alueen pohjoisosaan, jossa luiskakaltevuus on 1:2. Aluetta voidaan muotoilla jo ottamisen yhteydessä, mikäli se on kaivutoiminnan kannalta tarkoituksenmukaista. Luiskat peitetään alueelta kuoritulla pintamaalla ja niihin istutetaan puuntaimia paikalliselta metsänhoitoyhdistykseltä saatujen ohjeiden mukaisesti. Alue palautetaan ottamisen loputtua metsätaloudeksi.

ASIAN KÄSITTELY

Maa-aineslupahakemus on tullut vireille 1.12.2011. Hakemusta on täydennetty vesien johtamista koskevalla suunnitelmalla 11.12.2015 ja luontoselvityksellä 15.8.2018.

Hakemuksesta tiedottaminen

Hakemuksesta on kuulutettu maa-aineslain 13 §:n mukaisesti Tampereen kaupungin virallisella ilmoitustaululla sekä kaupungin internet-sivuilla 5.2.–9.3.2015. Kuulutuksesta on ilmoitettu 5.2.2015 Aamulehdessä ja Teisko–Aitolahti -lehdessä. Kuulutuksesta on lisäksi annettu erikseen tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Lausunnot

Lupahakemuksesta on pyydetty lausunnot Pirkanmaan liitolta, Pirkanmaan ELY-keskuksen ympäristövastuualueelta, Pirkanmaan maakuntamuseolta, Tampereen kaupungin maankäytön suunnittelulta. Asian käsittelyn yhteydessä syksyllä 2016 ilmeni, ettei Pirkanmaan ELY-keskuksen Y-vastuualueelle vuonna 2015 suunnattu lausuntopyyntö ollut mennyt perille. Lausuntopyyntö lähetettiin uudestaan 6.10.2016. Luontoselvityksestä pyydettiin lausuntoa Pirkanmaan ELY-keskuksen Y-vastuualueelta 15.8.2018.

Pirkanmaan liiton 6.3.2015 saapuneessa lausunnossa todetaan, että voimassa olevissa Pirkanmaan 1. ja 2. vaihemaakuntakaavoissa ei ole kaavamerkintöjä suunnitellulla ottoalueella eikä sen välittömässä läheisyydessä. Valmisteilla olevassa uudessa kokonaismaakuntakaavassa, Pirkanmaan maakuntakaava 2040,

ottoalueelle sijoittuu puutermiinalin (pt) sekä teknisen huollon kehittämisen kohdealue, jossa varaudutaan seudulliseen maanvastaanotto- ja kierrätystoimintaan. Näiden toimintojen sijoittuminen alueelle edellyttäisi kallokiviaineksen louhintaa alueella ja siten ottotoiminta tukee näiden tavoitteiden toteutumista. Ottotoiminnan ei katsota olevan ristiriidassa voimassa olevien maakuntakaavojen tavoitteiden kanssa ja sen katsotaan tukevan valmisteilla olevassa kokonaismaakuntakaavassa asetettuja tavoitteita.

Pirkanmaan ELY-keskuksen ympäristövastuualueen lausunto on saapunut 16.11.2016. Pirkanmaan ELY-keskuksen Y-vastuualue edellyttää, että hakemusta täydennetään luontoselvityksellä ja luontovaikutusten arvioinnilla kiinnittäen erityistä huomiota liito-oravaan. Muilta osin toiminta katsotaan olevan alueella mahdollista ilman laissa tarkoitettua haittaa ympäristölle. Lausunnossa edellytetään ojastoon johdettavien vesien laadun tarkkailua ja esitetään vähimmäisvaatimus tarkkailtavista parametreista. Vesien johtamisesta ei saa aiheutua vettymis- tai muuta haittaa viereisillä tiloilla. Lausunnonantaja korostaa, että polttoaineet, öljyt ja työkoneiden huolto- ja säilytyspaikat tulee suojata, huomioida turvallisuusnäkökohdat, kuten työaikaiset jyrkät luiskat, eikä alueelle saa sijoittaa jätettä tai ylijäämämaata. Jälkihoito tulee Pirkanmaan ELY-keskuksen Y-vastuualueen mukaan tehdä ympäristöministeriön (Maa-ainesten kestävä käyttö, 2009) mukaisesti ja jälkihoitotoimenpiteet tulee yksilöidä luvassa. Jälkihoitoon riittävä maa-aines määrä on puolen metrin kasvukerros. Maisemoinnissa ei saa käyttää maa-aineksia, joiden mukana alueelle pääsee vieraslajeja (lupiini, jättipalsami, jättiputki). Luistat tulee muotoilla alueen turvallisuuden ja maisemanhoidon kannalta riittävän loiviksi, kaltevuuteen 1:3 tai loivemmiksi.

Pirkanmaan ELY-keskuksen Y-vastuualue piti 5.9.2018 saapuneessa sähköpostissa täydennyksenä toimitettua luontoselvitystä asianmukaisena, eikä nähnyt tarpeelliseksi lausua siitä erikseen.

Pirkanmaan maakuntamuseo toteaa 6.2.2015 saapuneessa lausunnossaan, että maa-aineksen ottoalueella ei ole sellaisia kulttuuriympäristön arvoja, jotka vaikuttaisivat ottosuunnitelmaan.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta tehtiin yksi muistutus. Muistuttaja sanoo 5.3.2015 saapuneessa muistutuksessaan, että ottaen huomioon kiviaineksen ottamisen pitkä aikataulu tulevaisuudessa ja kiviaineksen ottamisen pitkä historia, hän kivialueen alkuperäisenä omistaja huomauttaa seuraavista asioista:

- Kivialuetta tulee käyttää vain alkuperäiseen tarkoitukseen eli kiviaineksen ottamiseen, murskaukseen ja väliaikaiseen varastointiin.
- Kiviaineksen murskaaminen tulee suorittaa siten, ettei siitä aiheudu ympäristön asukkaille kohtuutonta melu- eikä pölyhaittaa. Ehdotuksena on suorittaa kiviaineksen murskaaminen esim. 7–17 arkipäivisin.
- Kivialue tulee pitää siistinä ja valvottuna siten, ettei siitä muodostu yleistä kaato- eikä huoltopaikkaa.
- Koska kivialueen hyödyntäminen alkuperäisessä tarkoituksessa on venynyt kohtuuttoman pitkäksi, olisi toivottavaa, että vireillä olevan hakemuksen aikatauluja ja kiviaineksenottomääriä ei enää jatkossa muutettaisi.

- Vireillä olevan hakemuksen mukaisten aikataulujen umpeutuessa, kivialueen toivotaan palautuvan maisemoituna ja metsälle istutettuna alkuperäiselle omistajalle, kuten jo aiemmin on sovittu.

Hakijan kuuleminen

Hakijalle on toimitettu sähköpostitse vastinepyyntö annetuista lausunnoista ja tehdystä muistutuksesta 1.7.2016. Hakija toteaa 7.9.2016 saapuneessa vastineessaan, että kiviaineksen ottamista jo avatulta, pitkään maa-ainesten ottoalueena olleelta, alueelta on perusteltua jatkaa uusille alueille siirtymisen sijaan. Kiviaineksia murskataan ympäristöluvan ehtojen mukaan, jolloin ympäristön asukkaille ei aiheudu kohtuutonta haittaa. Kiviaineksen murskaaminen tehdään yleensä kahdessa vuorossa kello 6 ja 22 välisenä aikana arkipäivisin. Alueesta vuonna 2015 tehdyn meluselvityksen mukaan ottotoiminta voidaan toteuttaa aiheuttamatta ympäristön asutukselle merkittävää haittaa. Alueen kiviaineksia käytetään yleisten teiden rakentamiseen ja kunnossapitoon vuosittaisen tarpeen mukaan. Tienpidon rahoitus määrätään vuosittain valtion tulo- ja menoarviossa, joten kiviaineksien tarve voi vaihdella huomattavasti. Maisemointi ja metsälle istutus on mahdollista vasta, kun alueen kiviaines on käytetty.

Tarkastukset

Alueelle tehtiin maa-aineslain mukainen tarkastus 29.9.2015.

RATKAISU JA LUPAMÄÄRÄYKSET

Ympäristö- ja rakennusjaosto myöntää Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne- ja infrastruktuuri vastuualueelle maa-aineslain 4 §:n mukaisen luvan maa-ainesten ottamiseen Teiskolan kylän tilalle Teiskolan kallioalue Rno 896-1-1.

Toimintaa tulee harjoittaa hakemuksen mukaisesti, ellei jäljempänä olevista lupamääräyksistä muuta johdu. Toiminnassa on lisäksi noudatettava voimassa olevaa ympäristölupaa.

Lausuntojen huomioon ottaminen

Lausunnoissa ja muistutuksessa esiin tuodut asiat on huomioitu maa-aineslupapäätöksessä etenkin lupamääräyksissä 1, toiminta-aikarajoitusta koskevassa lupamääräyksessä 2 ja ympäristöhaittojen osalta lupamääräyksissä 7–13. Toiminta-ajaksi oli muistutuksessa toivottu esim. 7–17, mutta tähän ei ole tehdyn melumallinnuksen perusteella tarvetta. Muistuttaja asuu alueella, jossa melu on mallinnuksen perusteella alle 40 dB. Toiminta-aikoja koskeva lupamääräys on saman sisältöinen kuin toiminnan ympäristölupapäätöksessä. Alueen siisteyttä koskeva velvoite on annettu lupamääräyksessä 7 ja maisemointia koskevat määräykset lupamääräyksissä 15 ja 16. ELY-keskuksen ympäristövastuualueen vaatima luontoselvitys on toimitettu hakemuksen täydennyksenä.

Lupamääräykset

Ottamisalue, ottamisen eteneminen ja otettava ainesmäärä

1. Lupa koskee hakemuksessa esitettyä 365 000 k-m³ kokonaisottoa 5,2 ha:n otto-alueella kymmenen vuoden aikana. Ottoalueen alin ottotaso on lupahakemuksen ottosuunnitelman mukainen + 106 mpy (N2000).

Kiviainesten ottamisen tulee edetä ottosuunnitelman mukaisesti, kuitenkin seuraavien poikkeuksin:

- Ottamisalueen etäisyys suunnittelualueen naapuritilan rajaan tulee olla louhinnan osalta vähintään 30 metriä ja maankaivun osalta 10 metriä. Kaivu voidaan ulottaa lähemmäksi kiinteistön rajoja vain ko. kiinteistön omistajan kirjallisella suostumuksella.
- Ottamista ei saa ulottaa lopputilannepiirroksessa esitettyjä pohjatasoja alemmaksi. Ylimmän havaitun pohjavesipinnan yläpuolelle on kuitenkin jätettävä vähintään kahden metrin vahvuinen suojakerros.
- Vesien johtaminen ja käsittely tulee toteuttaa hulevesien hallintasuunnitelman (Ramboll, Teiskolan maa-aineksen ottoalue, hulevesien hallintasuunnitelma, joulukuu 2015) mukaisesti.

Päivitetty ottamissuunnitelma on toimitettava Tampereen kaupungin ympäristön-suojeluviranomaiselle ennen aloitustarkastusta.

Mikäli ottamisalueelta poistetaan liito-oravalle soveliaasta puustoa, on ensin varmistettava, että hakkuilla ei hävitetä eikä heikennetä liito-oravan lisääntymis- ja le-vähdyspaikkoja.

Toiminta-ajat

2. Alueella saa toimia maanantaista perjantaihin klo 7–22. Muina aikoina ja arkipyhi-nä toiminta on kielletty. Räjäytykset on kielletty 15.4.–31.8. Kuljetuksia ja lastausta sekä laitteiden huoltotöitä saa tehdä tarvittaessa myös lauantaisin ja sunnuntaisin klo 7–18.

Alueen merkintä ja suojaus

3. Ottoalueen rajat on merkittävä maastoon esimerkiksi paaluilla. Ottoalueelle on rakennettava kiinteä korkeuspiste, jonka sijainti esitetään kartalla. Alueella on ol-tava riittävästi alinta ottotasoa osoittavia, selvästi näkyviä korkeusmerkkejä. Otto-tasot on sidottava N2000 -korkeusjärjestelmään.
4. Luvan haltijan on huolehdittava, ettei louhinta-alueelle ole mahdollista tulla havait-sematta vaarallisia kohtia ja työtilanteita riittävän ajoissa. Ottoalue on merkittävä maastoon lippusiimalla tai varoitusnauhalla sekä louhinta-alueesta varoittavilla kylteillä, jotka ovat vähintään kymmenen metriä avoimna olevan ottoalueen rajaa ulompana.
5. Kaikki ottamisalueen loiventamattomat kallio- ja maaleikkaukset (jyrkemmät kuin 1:1), jotka ovat yli kaksi metriä korkeita, on suojattava sellaisilla leikkauksen ylä-reunaan sijoitettavilla aidoilla (teräsverkkoaita tms.) tai maa- tai kivivalleilla, jotka

estävät tehokkaasti tahattoman pääsyn leikkauksen reunalle. Putoamisvaarasta on varoitettava kyltein, jotka sijoitetaan ympäröivään maastoon reunan lähelle.

6. Merkinnot, aidat, kyltit ja muut edellä mainitut rakenteet on pidettävä jatkuvasti kunnossa.

Jätehuolto

7. Louhimoalue on pidettävä siistinä. Alueella ei saa polttaa, eikä sinne saa haudata tai vastaanottaa jätteitä. Aluetta ei saa käyttää ylijäämämaiden läjitysalueena. Toiminnassa syntyvät jätteet tulee kerätä, varastoida ja toimittaa jatkokäsittelyyn ympäristöluvan omaavalle vastaanottopaikalle.

Pinta- ja pohjaveden sekä maaperän suojele

8. Toiminnasta ei saa aiheutua pohja- tai pintavesien eikä maaperän pilaantumista tai sen vaaraa. Toiminta ei saa aiheuttaa pohjaveden pinnan tason pysyvää muutosta. Ennen aikaista pintamaan ja puuston poistamista on vältettävä. Pölynsidonta- ja liukkaudentorjunta-aineita sekä räjähteitä ei saa käyttää siten, että niistä voi aiheutua maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa.
9. Kuormaus- ja kuljetuskalustoa saa huoltaa vain tukitoiminta-alueella. Tukitoiminta-alue on tiivistettävä siten, että ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estetty. Laitteiden huollon yhteydessä tulee tarvittaessa varata imeytysmattoja tai vastaavia alustoja, jotka estävät vuotojen pääsyn maaperään ja pohjaveteen.
10. Polttonesteiden tankkauspaikan ja kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittely- ja varastointipaikkojen ja on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja. Erilliset vaarallisia jätteitä, kemikaaleja tai polttonesteitä sisältävät tynnyrit tai muut astiat on sijoitettava tiivispohjaiseen, katettuun ja lukittuun tilaan tai aitaukseen.
11. Polttonestesäiliön on oltava kaksoisvaippainen tai varustettu kiinteällä valumaaltaalla. Säiliössä on oltava ylitäytönestin, lukittava sulkuventtiili ja laponestojärjestelmä. Polttoainesäiliöt tulee suojata riittävin törmäysestein. Sulkuventtiilin on oltava lukittu työajan ulkopuolella.
12. Louhinta-alueen kuivanapito tulee järjestää ympäristöluvan ja hulevesien hallintasuunnitelman (Ramboll, Teiskolan maa-aineksen ottoalue, hulevesien hallintasuunnitelma, joulukuu 2015) mukaisesti.
13. Vesien johtaminen ei saa aiheuttaa vettymis- tai muuta haittaa viereisillä tiloilla. Vähintään 500 metrin etäisyydellä käytössä olevat kaivot tulee kartoittaa ja niiden vedenpinnat selvittää sekä vedenlaatu tarvittaessa tutkia.

Poikkeukselliset tilanteet

14. Alueella on oltava käytössä riittävä öljyntorjuntakalusto ja vahinkojen torjunnasta on annettava riittävästi opastusta työntekijöille ja urakoitsijoille. Öljy- tai kemikaalivahingon tapahtuessa on välittömästi ryhdyttävä tarpeellisiin torjuntatoimiin ja

ilmoitettava vahingosta hätäkeskukseen (112) ja Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluyksikölle. Maaperän pilaantumiseen johtaneista polttoaine- ja öljyvuoodoista tulee lisäksi ilmoittaa Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Maisemointi ja jälkihoitotyöt

15. Ottamisalueen maisemointi- ja jälkihoitotyöt on suoritettava viivytyksettä ottamisen loputtua ja soveltuvin osin jo sen aikana. Ottamisalue on maisemoitava ottamissuunnitelman ja ympäristöministeriön oppaan 1/2009 ”Maa-ainesten kestävä käyttö” liitteen 9 ohjeiden mukaisesti. Maa-ainesten kerrospaksuuksissa ja istutustiheyksissä on noudatettava oppaan ohjeita. Luiskat tulee muotoilla kaltevuuteen 1:3 tai loivemmiksi. Alueelle ei saa muodostua luvatonta maankaatopaikkaa. Maisemointia varten alueelle voi tuoda vain puhtaita maita alueella jo olevan aineksen lisäksi. Maisemointiin ei saa käyttää maa-aineksia, joiden mukana alueelle voi päästä vieraslajeja, kuten lupiinia, jättipalsamia tai jättiputkea.
16. Yksityiskohtainen maisemointisuunnitelma, joka kattaa alueen siistimis- ja muotoilutoimet, pintamateriaalin levityksen ja kasvillisuuden palauttamisen sekä alueen asiattoman käytön ehkäisemisen, tulee toimittaa lupaviranomaiselle hyväksyttäväksi viimeistään vuosi ennen toiminnan lopettamista. Lupaviranomainen voi antaa suunnitelman johdosta tarkentavia määräyksiä. Maisemointi on saatettava loppuun luvan voimassaoloaikana.

Toiminnan tarkkailu ja kirjanpito

17. Maa-ainesluvan haltijan tulee tarkistaa seuraavat louhintatyöhön liittyvät asiat säännöllisesti ja tehdä niistä merkintä louhintaa koskevaan työmaapäiväkirjaan:
 - louhinnan kohteena oleva työvaihe
 - ottamis- ja louhinta-alueen suojarakenteiden kunto ja sijainti
 - pohjaveden havaintopisteen, vedenkäsittelyjärjestelmien (kosteikko ja purkuoja) kunto ja mahdolliset huoltotoimet
 - valvontaa varten tarvittavien rakenteiden ja merkintöjen kunto ja sijainti
 - polttoainesäiliöiden ja niiden sijoituspaikan sekä tukitoiminta-alueen kunto, siisteys ja maaperän puhtaus (aistinvarainen arvio), sekä
 - maisemointi- ja jälkihoitotöiden toteuttamisvaihe.

Havaitut epäkohdat tulee korjata mahdollisimman pian, merkitä tehdyt korjaustoimenpiteet ja niiden ajankohta työmaapäiväkirjaan. Työmaapäiväkirjat on säilytettävä koko ottamisajalta ja esitettävä pyydettyä valvontaviranomaiselle.

18. Toiminnanharjoittajan on seurattava toiminnan vaikutuksia alueen pinta- ja pohjavesiin ympäristölupapäätöksen mukaisesti. Pohjaveden pinnan taso on mitattava pohjavesikaivosta kaksi kertaa vuodessa. Tulokset on heti niiden valmistuttua toimitettava tiedoksi Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tarvittaessa lupaviranomainen voi tehdä tarkkailuohjelmaan tarpeelliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi katsomansa muutokset ja lisäykset.

Ottamisilmoituksen tekeminen

19. Maa-ainesluvan haltijan tulee vuosittain tammikuun 31. päivään mennessä ilmoittaa lupaviranomaiselle otetun aineksen määrä ja laatu. Ottamisilmoitus on tehtävä lisäksi myös silloin, kun maa-ainesten ottaminen on päättynyt tai keskeytynyt.

Tarkastukset

20. Luvanhaltijan on ennen tämän luvan mukaisen toiminnan aloittamista pyydettävä valvontaviranomaisen tarkastus. Tarkastuksessa todetaan lupaehtojen 4–6, 10–12 ja 15 mukaiset toimet asianmukaisesti järjestetyiksi.
21. Luvanhaltijan tulee luvan voimassaoloaikana pyytää valvontaviranomaisen loppu-tarkastus, kun toiminta on päättynyt ja alue on maisemoitu näiden lupamääräysten mukaisesti.

Luvan siirtäminen

22. Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, on siir-
rosta viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle. Luvan aikaisempi haltija vastaa
kuitenkin kaikista lupaan liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hake-
muksesta hyväksytty toinen. Lupaviranomainen voi määrätä, että luvan uuden hal-
tijan on asetettava ennen aineiden ottamista maa-aineslain 12 §:ssä tarkoitettu
vakuus lupaehtojen noudattamisesta.

Vakuuden asettaminen

23. Luvanhaltijan on asetettava Tampereen kaupungin ympäristönsuojeluviranomai-
selle ennen tämän luvan mukaisen ottamisen aloittamista kokonaisarvoltaan vä-
hintään 31 200 euron suuruinen vakuus luvassa määrättyjen toimenpiteiden suo-
rittamiseksi. Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Va-
kuuden suuruus perustuu ilmoitetun louhinta-alueen pinta-alaan (5,2 ha * 6000
€/ha).

Vakuuden tulee olla voimassa siihen saakka, kunnes kaikki luvan tai sen mää-
rätysten edellyttämien toimenpiteiden toteutus on lopputarkastuksessa hyväksytty,
kuitenkin vähintään 24 kuukautta ottamisluvan päättymisen jälkeen.

Luvanhaltijalla on oikeus saada vakuussummaa alennetuksi hyväksytysti suoritet-
tuja jälkihoitotoimenpiteitä vastaavalla määrällä, jolloin lupaviranomainen voi luvan
haltijan hakemuksesta hyväksyä muutoksen annettuun vakuuteen. Lupaviran-
omainen voi myös erityisestä syystä määrätä lisävakuuden asettamisesta, mikäli
vakuuden ei voida katsoa olevan riittävä lupamääräyksissä edellytettujen toimen-
piteiden suorittamiseksi.

Vakuus palautetaan, kun ottamisalue on maisemoitu ja jälkihoidettu näiden lupa-
määräysten mukaisesti.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että takausten vanheneminen kat-
kaistaan ennen takauspäätöksissä mainittuja määräaikoja.

PÄÄTÖKSEN PERUSTELUT

Maa-aineslain 3 §:ssä säädetään maa-ainesten ottamisen rajoituksista. Sen mukaan maa-aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista, huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen.

Alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on edellä mainitun lisäksi katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuvaa.

Ottamispaikat on maa-aineslain 3 § 4. momentin mukaan sijoitettava ja ainesten ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-ainesesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti, eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Lupa ainesten ottamiseen on maa-aineslain 6 §:n 1. momentin mukaan myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty, eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Kyseessä on vanha, maisemoimaton kalliokiven louhinta-alue, jonka aikaisempi maa-aineslupa on päättynyt. Alueelta on riittävästi etäisyyttä asutukseen ja vesistöön, eikä se sijaitse valtion ympäristöhallinnon luokittelemalla pohjavesialueella. Toiminnasta ei ennalta arvioiden aiheudu haittaa tai vaaraa asutukselle ja ympäristölle, kun toiminnassa noudatetaan annettuja lupamääräyksiä.

Hakija on esittänyt ottamissuunnitelman. Hakemuksen, ottamissuunnitelman ja edellä esitettyjen lupamääräysten mukaisesti toteutettuna ottaminen tai sen järjestelyt eivät ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa ja toiminta täyttää maa-aineslain 6 §:ssä esitetyt edellytykset, joilla lupa on myönnettävä. Lupaviranomaisen näkemyksen mukaan lupamääräykset eivät ole luvansaa-jalle kohtuuttomia hankkeen laajuus ja siitä saatava hyöty huomioon ottaen.

LUPAMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

Ainesten ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jos nämä seikat eivät käy ilmi ottamissuunnitelmasta. (MAL 11 §)

Lupamääräys 1. Maa-aineslupa on myönnetty lupahakemuksen mukaiselle alueelle ja massamäärälle. Ylimpään havaittuun pohjavedenpintaan tulee jättää riittävä suojaetäisyys. Lupahakemuksessa on esitetty riittävät toimet maa-aineslain 3 §:n mukaisten kohteiden suojaamiseksi. Naapuritiloihin ja lähimpiin asuinrakennuksiin jätettävää suojaetäisyyttä on lupamääräyksessä tarkistettu. Lupa maa-ainesten ottamiseen myönnetään määräajaksi hakemuksen ja MAL 10.1 §:n mukaisesti. (MAL 10 ja 11 §)

Lupamääräys 2. Maa-ainesluvassa annetut toiminta-aikarajoitukset ovat yhtenevät ympäristölupapäätöksessä annettujen toiminta-aikojen kanssa. (MAL 11 §)

Lupamääräykset 3–6. Louhinta-alueen merkinnöistä, suojaamisesta ja varoitustoimista sekä rakenteiden kunnossapidosta on määrätty turvallisuussyistä sekä valvonnan mahdollistamiseksi. Putoamisvaaran poistaminen leikkauksen kohdalla edellyttää tukevaa aita- tai vallirakennetta. Pelkkä merkitsemiseen tarkoitettu lip-pusiima ei toteuta tässä määräyksessä tarkoitettu putoamista estävää rakennetta. (MAL 11 §, MAA 7 §)

Lupamääräys 7. Luvassa on annettu tarvittavat jätehuoltoa koskevat määräykset. Pintamaiden jätehuollosta on määrätty niiden hyötykäytön mahdollistamiseksi. Kaivannaisjätteiden jätehuoltosuunnitelmasta on määrätty toiminnan ympäristöluvassa. (MAL 11 §)

Lupamääräykset 8–11. Kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittelystä sekä käsittelyalueiden, polttoainesäiliön ja kemikaalivarastojen rakenteista on määrätty maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. (MAL 11 §)

Lupamääräykset 12 ja 13. Kuivatusvesien käsittelystä on määrätty pintavesivaikutusten ehkäisemiseksi. (MAL 11 §)

Lupamääräys 14. Kemikaalivahinkojen ennaltaehkäisystä ja toimista onnettomuustilanteessa on määrätty vahinkojen ehkäisemiseksi, haittojen rajoittamiseksi sekä jatkotoimien varmistamiseksi. (MAL 11 §)

Lupamääräykset 15–16. Luvassa on annettu tarvittavat määräykset alueen maisemoinnin toteuttamiseksi toiminnan aikana ja sen päättyessä. Maisemoinnissa tulee erityisesti ottaa huomioon turvallisuusnäkökohdat. (MAL 11 §)

Lupamääräykset 17–21. Luvassa on annettu valvontaa, tarkkailua, kirjanpitoa, ilmoituksia ja tarkastuksia koskevia määräyksiä, jotka on katsottu välttämättömiksi mahdollisten ympäristövaikutusten havainnoinnin ja toiminnan luvanmukaisuuden tarkastamisen kannalta. Lupapäätöksessä edellytettyä pinta- ja pohjaveden tarkkailumääräystä voidaan muuttaa, jos toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta. Toiminnan päästövaikutuksien tarkkailusta on määrätty myös ympäristölupapäätöksessä. (MAL 11 §, MAA 6 §)

Lupamääräys 22. Tiedot toiminnassa tapahtuvista muutoksista ja toiminnanharjoittajan vaihtumisesta ovat tarpeen valvonnan kannalta. (MAL 13a §)

Lupamääräys 23. Toiminnanharjoittajalta edellytetään vakuutta luvassa määrättyjen toimenpiteiden suorittamiseksi. Lupamääräysten noudattamisvakuuden määrän arvioinnissa otetaan huomioon louhinta-alueen pinta-ala ja maisemoinnin vaatimustaso. Vakuutta voidaan muuttaa luvan voimassaolon aikana. (MAL 12 §)

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Maa-aineslaki (555/1981) 1, 1a, 3, 4, 4b–7, 10–13a, 16b, 19, 20–20a, 21, 23 ja 23a §

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (VNA 926/2005) 1–4, 6–9 §

LUVAN VOIMASSAOLO

Lupa on voimassa kymmenen vuotta luvan lainvoimaiseksi tulemisesta. Kaikki luvassa määrätyt toimenpiteet tulee suorittaa loppuun luvan voimassaoloaikana.

LUPAMAKSU

Hakemuksen käsittelystä peritään hakemuksen vireille tuloaikana voimassa olleen Tampereen kaupungin yhdyskuntalautakunnan 2011 hyväksymän taksan mukainen tarkastusmaksu, yhteensä 11 850 € sekä taksan mukaisesti kuulutuskustannuksina 300 € ja lehti-ilmoituksen hinta 515,28 €, yhteensä 12 665,28 €. Tarkastusmaksu koostuu ottohankkeen perusmaksusta 900 € sekä suunnitelmassa otettavaksi esitetyn kokonaismäärän mukaisesta 0,03 €/m³.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Hämeenlinnan hallinto-oikeuteen 9.1.2019 mennessä. Valitusosoitus on lupapäätöksen liitteenä.

LUPAPÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös

Hakijalle

Jäljennös päätöksestä

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Y-vastuualue
Pirkanmaan liitto
Pirkanmaan Maakuntamuseo
Muistuttaja

Päätöksestä ilmoittaminen

Päätöksen antamisesta kuulutetaan Tampereen kaupungin virallisella ilmoitustaululla. Tieto päätöksen antamisesta julkaistaan kaupungin internet-sivuilla. Päätöksestä ilmoitetaan Sisä-Suomen poliisilaitokselle, Pirkanmaan pelastuslaitokselle sekä, niille asianosaisille, joille on erikseen annettu tieto maanaineslupahakemuksesta.

Lisätiedot päätöksestä

Lisätietoja päätöksestä antaa asian valmistelija Jaana Lappeteläinen, p. 040 8063 448.